

FORMIRANJE OKB-a I RATNI PUT "BUMBARA"

Padom "kasarne" u Koprivnici dana 30.09.1991. godine došlo je do prelaska velikog broja naoružanja, streljiva i tehnike bivše JNA u ruke HV. Samim tim došlo je i do stjecanja uvjeta za formiranje postrojbi različitih specijalnosti.

Jedna od takvih postrojbi je i postrojba oklopnog bataljuna, koja je padom vojarne preuzela veliku količinu tenkova T-55, PT-76, OT, BVP-M80 i veliku količinu streljiva. Međutim kako je ta tehnika bila dijelom konzervirana, a dijelom razasuta po cijeloj vojarni potrebno je bilo prvo pristupiti dekonzervaciji iste, a kasnije i popuni sa bojevnim streljivom. U samom početku na sređivanju tehnike od 08.10.91. rade dobrovoljci: Kolarek Tomislav, Glavina Goran, Gajski Kazimir, Gložinić Miroslav, Hemetek Mirko, Valent Ivan, Krušec Dražen, Buković Damir, Pal Slavko, Ernečić Ivan, Zrinski Zdravko, Sučić Branko, Lukić Milan, Prlog Božidar, Horvat Srećko, Kefelja Marijan, Židov Slavko, Herak Dražen, Matiša Miroslav, Jakupek Zdravko, Hrebak Stjepan, Lončar Andrija, Glad Željko, Lončarić Željko, Pavleš Zvonko, Hirjanić Dražen, Marić Zdenko, Verbić Damir, Babić Ranko, Krušelj Vladimir, Popijač Vladimir, Ledinski Branko, Šprem Mladen i Blažek Tomislav, a kasnije se polako priključuju i zap. OKB, gosp. Pavlič Marijan, 17.X.1991, i gosp. Tuđa Ivan, 22.X.1991., koji su prema nalogu iz Ministarstva obrane poslani u Koprivnicu sa ciljem da bi pomogli kod formiranja OKB. Od osnutka OKB-a on djeluje na više ratišta: Pakrac, Novska, Virovitica, Osijek, Đakovo, što je jedan od glavnih problema tog bataljona jer je uvijek pridruživani drugim postrojbama i nikad nije djelovao u cijelosti ili sa postrojbom 117. brigade kojoj je i pripadao.

Među prvima, a prema zapovijedi iz MO na teren su upućuje tenkovska grupa, koja kasnije dobiva ratno ime "BUMBARI" u sastavu:

Zapovjednik Goran Glavina,

Zapovjednici:

Jembrek Damir,

Kovačić Boris,

Tomašek Ninoslav

Vojnici:

Horvat Darko,

Škofić Krešo,

Bobovec Branko,

Babić Ranko,

Lukunić Zlatko,

Jurenec Željko,



“BUMBARI” XI. mjesec 1991. godine, zapadni dio Papuka

Horvat Vjekoslav,
Pokos Josip,
Križević Darko,
Golubić Damir,
Špoter Vladimir.

Oni napuštaju Koprivnicu 12.11.1991. godine i pridružuju se 127. Virovitičkoj brigadi, gdje već boravi jedinica iz Koprivnice po nazivu “Capićeva grupa”.

Dolaskom u Viroviticu “Bumbari” su sa svojim tenkovima smješteni u Lugarski dom “Šištat”, gdje vrše popunu tenkova garatama, municijom, skidaju vanjske rezervoare sa gorivom i vrše kratku obuku sa posadama tenkova za borbeno djelovanje. Je se mnogi od njih nisu susretali sa tenkovima još od završetka vojnog roka.

Tu ime se pridružuju još i vojnici Berger Ivan, Makvić Zdravko, Lovreković Željko, svi iz okolice Pitomače.

Nakon par dana priprema u Lugarskom domu “Šištat” dodijeljeni su 1. bojnoj 123. brigade pod zapovjedništvom zapovjednika Brlek Marijana i Brajčigam Mirka, te bivaju raspoređeni na pravcu: Levinovac, Velika Klisa, Kornaš, Stara Krivaja, Nova Krivaja, Miokovićevo.

Već prvih dana dolaska na taj pravac susreću se sa borbenim djelovanjima i pokazuju koliko su spremni i sposobni za obranu RH, bez obzira što dolaze iz različitih životnih sredina, te što su različite životne dobi i zanimanja (od radnika, seljaka do inženjera), važan im je samo jedan cilj, a to je oslobađanje Hrvatske u cijelosti.



Popuna tenkova granatama poslije akcije

Dana 14.12.1991.g. ulaze u mjesto Kornaš i Velika Klisa, a 15.12.1991.g. sudjeluju u oslobađanju mjesta Stara Krivaja, Nova Krivaja i Miokovićevo (danas Đulovac).

Svojim tenkovima, hrabrošću i požrtvovanjem bili su velika borbena, ali i moralna podrška ostalim postrojbama na tom terenu i u velikoj mjeri doprinjeli u oslobađanju dijela Bilogore i Papuka od srbočetničkih bandi.

Nakon oslobađanja tog područja tamo borave do 20.12.1991.g. kada se vraćaju u Koprivnicu na odmor od nekoliko dana kako bi svoj ratni put dalje nastavili u Širincima, prvoj obrambenoj crti Nove Gradiške, gdje im se pridružuju vojnici Lukić Milan i Salaj Davor.

S obzirom da je 02.01. 1992.g. potpisano sarajvesko primirje "Bumbari" nisu više imali borbenih djelovanja po neprijatelju, ali su svakodnevno bili raketirani (najčešće noću) haubicama, minobacačima... Na području Nove Gradiške, a s obzirom na primirje borave u turnusima od 10 dana sve do travnja 1992.g. kada tenkove preuzima 108. brigada HV, a "Bumbari" se vraćaju, dijelom natrag u poduzeća u kojima su prije tog nemilosrdnog rata radili, a dio njih nastavlja kroz druge postrojbe započeto oslobađanje RH (akcija Bljesak i Oluja) ili prenošenjem svojih ratnih iskustava kroz Nastavno središte Hrvatske vojske na novake koji tu stječu svoja prva iskustva sa suvremenom tehnikom i naoružanjem HV.

Zahvaljujem gosp. Kolerek Tomislavu i gosp. Tuđa Ivanu na pomoći pri prikupljanju dokumenata za tekst.



“BUMBARI” sa tenkom M-84 Šagovina, 1992. godine